

fra vedkommende Skole, enten det er Realskoler eller andre, men ogsaa Højskoler. Denne Attest synes jeg virkelig ikke om. Disse Attester ere noget kjedeligt Noget at have med at gjøre. Folk, der have med den Slags Ting at gjøre, vide mange Gange ikke rigtigt, hvad de skulle gjøre ved dem. Naar det viser sig at en ung Mand har været paa en Højskole eller en Realskole eller lignende, maa man gaa ud fra, at han har saa mange Forkundskaber, at han kan følge med paa en almindelig Landbrugs-skole. Det er jo ikke Landbohøjskolens Landbrugsafdeling, de skulle ind paa, men kun paa de almindelige Landbrugs-skoler, saaledes som vi nu have dem omkring i vort Land, og som have bragt stor Lykke og Betsignelse for Folket. Det Punkt, tror jeg nok, vi maa have lidt ændret. Med Hensyn ellers til Lovforslagets Indhold staar det vel klart i Minde, at der er flere vigtige Punkter, som der her i Folkethinget var store Mindretal for, men som kaldt og altsaa ikke bleve indsatte i Loven. Da dette Thing nu har faaet en saa stor Forandring, som det har, vil jeg dog raade Thinget til, at man ogsaa tager dem med i Betragtning, saaledes at man tænker lidt over, om vi ikke skulle optage flere af de Hovedtanter, som sidste Gang vandt saa stærk Tilslutning, men ikke Flertal, her. Blandt disse vil jeg særlig uden at komme bestemt ind derpaa, nævne et enkelt Punkt, og det er det, at Fordelingen af Understøttelse til Elever paa Landbrugs-skolerne sker gennem den naturlige Autoritet, som staar mellem Indenrigsministeriet, fra hvis Budget jo disse Penge komme, og Landbrugs-skoleeleverne, nemlig gennem Amtsrådene. Vi skulle virkelig ikke have en Kultusministeriel Autoritet, Skolerådene, stulne ind derimellem. Jeg kan slet ikke forstaa, hvad Forbindelse der er mellem Indenrigsministeriet og Skolerådene. Jeg kan ikke fordybe mig i alle de Grunde, der her kunne fremsøres. Dem have vi haft fremme før, og vi ville nok faae dem frem igjen, men hvad jeg vil holde paa, vil navnlig blive det, at vi faae Uddelingen til at foregaa gennem Amtsrådene og ikke gennem Skolerådene. En Mangel, jeg ogsaa ser ved Lovforslaget, eller rettere ved Siden af Lovforslaget, er den, som særlig blev pointeret af den ærede sidste Taler, nemlig Forholdet til Højskolerne. Jeg er glad ved, at han nu bebudede, at man vilde forlange dette Forhold ordnet paa en særlig Lov. Det var jo maaste i sidste Dieblis, og fordi der skulde handles i Hast, at man sidst indsatte det her paa dette Lovforslag. Jeg glæder mig over, at nu er

man kommen til det Standpunkt, at man, som da foreslaaet af det ærede Medlem fra Rolding (Berg) og mig, vil ordne denne Sag ved Siden af denne Lov, altsaa ved særligt Lovforslag. Hvorledes Indholdet deraf vil blive, skal jeg ikke her fordybe mig i, men kun sige, at det Krav maa stilles, at de samme Regler, der opstilles for Landbrugs-skolerne, ogsaa maa gjælde for Højskolerne. Jeg skulde glæde mig, om vi fik det Forhold ordnet. Jeg tror ligesom den ærede sidste Taler, at det er et Spørgsmaal, vi i Grunden helst vilde se at komme ud af, og kunde vi ordne det paa nævnte Maade, saa det blev ligeligt for disse to Arter Skoler, antager jeg; det vil komme til at gjøre sin Nytte rundt omkring i Landet. Naar vi nu staa overfor et saadant Lovforslag som dette, kan jeg forstaa, at Mange tænke: Det er dog i Grunden svære Offre, man skal bringe, svære Pengesummer een Gang for alle til Bygninger og i Fremtiden aarlig til store vel lønede Høfter, og jeg kan ikke negte, at der ogsaa ligesom har været en Tvivl hos mig, om det nu ogsaa var værdt at offere saa meget derpaa; men jeg er dog efter det Kjendskab, jeg har til Forholdet, kommen til det Resultat, at jeg med Glæde kan offere de Summer, her skulle til, naar virkelig de Formaal, der ere stillede os i Udsigt til Opnaaelse ved denne Skole, kunne naaes. Sagen er nemlig, at det Formaal, der for Fremtiden vil blive stillet til Landbohøjskolen, jo er meget større, end det har været til Dato, nemlig en fiftirere, meget mere udvidet Uddannelse for de tre Hold Jagtmænd, der uddannes derude: Veterinærer, Landmaalere og Forstmænd, men ved Siden deraf er der ogsaa kommet noget Nyt til, og dette Nye er, at vi skulle til at uddanne ikke Landbrugskandidater i den Forstand som nu, men derimod Landbrugslærere. Skulle nemlig disse Skoler voxe op, som jeg haaber, omkring i de forskellige Aalter, maa vi virkelig have dygtige Lærere til dem, og det kunne de saakaldte Landbrugskandidater ikke forudsættes at være. Dermed skal ikke være sagt, at der ikke kan være Enkelte, som vi kunne bruge og være glade ved, men at de som Helhed skulle kunne optræde som Lærere, kan ikke ventes. Det er altsaa Meningen, at vi skulle have en Læreruddannelse derude; uden det giver Skolen vel ikke Andet end det, vi have haft til Dato, det vil sige en Elevuddannelse for de Folks Sønner, der kunne evne at lade dem ligge herinde, altsaa navnlig for de mere velhavende Folks Sønner, der sendes herind for at lære det theoretiske Landbrug i videre Maal, end det kan gives ude omkring ved